

НОВ БЪЛГАРСКИ УНИВЕРСИТЕТ
МАГИСТЪРСКИ ФАКУЛТЕТ

ДЕПАРТАМЕНТ „ДИЗАЙН”
ДОКТОРСКА ПРОГРАМА „ДИЗАЙН”

КОНЦЕПЦИИ ПРИ ПРОЕКТИРАНЕ НА ДЕТСКОТО ОБЛЕКЛО

Росица Ангелова Рангелова

АВТОРЕФЕРАТ

на дисертационен труд
за придобиване на научна и образователна степен „доктор”

Научен ръководител: проф. Майа Богданова

София, 2014

Дисертационния труд е обсъден и предложен за защита на 15.09.2014 година в заседание на департамент „Дизайн“ към Нов Български Университет.

Данни за дисертационния труд:

Дисертационният труд е в размер на 192 страници, от които 152 страници основен текст и 40 страници приложение.

Основния текст съдържа : Увод, четири глави, изводи , библиография и творческа част.

В основния текст има 39 фигури и 1 таблица, а в творческата част 37 фотоса и 1 таблица.

Библиографията обхваща 105 заглавия от тях 17 български и 88 чужди

Приложението към дисертационния труд е представено на CD

Защитата на дисертацията ще се проведе в НБУ пред разширена специализирана комисия на2014 г. от часа в зала на Нов Български Университет, бул. Монтевидео 21, София

Материалите по защитата са на разположение в департамент „Дизайн“ към НБУ, офис 509, корпус II, бул. Монтевидео 21, София.

I. ОБЩА ХАРАКТЕРИСТИКА НА ДИСЕРТАЦИОННИЯ ТРУД

1. Актуалност на темата

Дисертационният труд се основава на тезата, че историята на костюма представлява отражение на историята на човека и човешкото общество. Социалното устройство на обществото, неговите култура и мироглед, търговските връзки между страните, степента на развитие на техниката и комуникациите – всичко това в една или друга степен намира отражение в костюмите, които носят характеристиките на определена епоха. Необходимостта от настоящото изследване е продиктувана и от изключително недостатъчната информация на български език, свързана с разглежданите в дисертацията концептуални проблеми на модата за деца. Във връзка с това възниква причината от насочване на научната, изследователска и творческа дейност в тази насока. Проведените изследвания, систематизиране и анализ на тази област от знания биха били полезни както на студенти изучаващи моден дизайн, така и за професионално занимаващи се и интересувачи се от проблемите в тази сфера.

По отношение на облеклото за деца, в продължение на хилядолетия, те са обличани така както и възрастните. Детският костюм е представлявал умалено копие на костюма на възрастните. Детското облекло, като самостоятелен сегмент от модата за възрастни започва да се развива едва в прехода към модерното общество в края на XVIII и началото на XIX в. Статутът на детството се променял в продължение на почти 200 години, като този процес вървял през целият XIX ти век и намерил своето завършване през XX век - век, който понякога се нарича „векът на детето”. През втората половина на XIX век започва да се развива леката промишленост и маркетинга все повече насочва вниманието си към модата за деца. Появяват се детски магазини и с отварянето им те започват да процъфтяват. Това е периодът, в който висшата мода започва да проявява интерес към диференцирането на отделен сегмент в модата – облекла, създадени специално за децата.

След Втората световна война, благодарение на повишаване на образованието, увеличаване на времето за получаване на професии, ръстът на доходите и възможност за независимост от доходите на родителите, създава зараждането на обособена младежка култура със свои ценности, кумири и стилове, различни от модата за възрастни. През 1950-те г. се появява понятието „младежка мода” и основни нейни потребители са представителите на възрастта между късното юношество и възрастния

човек. Постепенно точно тази възрастова категория става най-активния привърженик и потребител на модата и затова едни от най-оригиналните дизайнерски решения в днешни дни, са адресирани именно към тази потребителска аудитория.

Днес дрехите и обувките за деца е доходоносен бизнес. Облеклата за деца като тези за възрастни са подвластни на модните тенденции и се променят всеки сезон. Световните дизайнери обръщат специално внимание и в тази посока. И независимо, че голяма част от модните тенденции са заимствани от възрастните, всяка линия на детските дрехи има свои тънкости и е проектирана за малките представители на обществото.

През XXI век облеклото за деца е способно да се представят в обществото като самите себе си, детето иска да бъде като своите съученици и да бъде прието от тях като свой. Детската мода е ориентирана към образа на детето и неговият живот и към сферите на неговата дейност.

Детските дрехи са неделима част от историята на облеклото и костюма. Затова и описаните наблюдения са разработвани частично в различни изследвания за историята и тенденциите в облеклото от древността до днес. Съществуват и енциклопедии с богат илюстративен материал, но без текстови анализ и фокусирани предимно към „модната“ линия, която в повечето случаи не е „мода“ в истинския смисъл на думата, а практично решение, типично за определена епоха. С голяма част от тези сведения разполагаме благодарение на произведенията на изобразителното изкуство.

Задължителен елемент от изследването е предоставянето на рисунки и фотографии, които да илюстрират изследвания период и промените през отделните периоди. Използвани са изображения от базата данни на най-големите музеи на модата и костюма в света като Виктория и Албърт (Victoria and Albert Museum) в Лондон; музея на модата и костюма (Musee de la Mode et du Costume) в Париж, който притежава една от най-богатите колекции исторически облекла от XVIII в. до днес.

От писмените източници и литературата до XIX в. не може да се придобие достатъчно добра представа за детското облекло, от което може да се направи и извода, че то не е било приоритет, достатъчно значим, за да бъде описван. В дисертационния труд са включени онези литературни произведения, които са повлияли на развитието на модата - костюмът „Фаунтлерой“ вдъхновен от едноименния филм (Little lord Fauntleroy) с описание или илюстративен материал от „Алиса в страната на чудесата“ (Alice in wonderland), както и романът на Ник Хорнби „Каж ми, Маркърс“

(About a boy), илюстрира взаимодействието между възпитание, среда и облекло в съвременният градски лайфстайл.

Акцентът е поставен върху хронологичното развитие на облеклото за деца. Когато е необходимо да се осветли по-ясно основната тема, са включени описания на аксесоарите, прическите и други допълнителни теми. Природата и същността на детското облекло се показват във връзка със социалните, политическите, културните, регионалните и технологични фактори, които имат влияние върху промените в модата за деца.

Изследването се съсредоточава върху анализ на източници, свързани с развитието на Европейските културни етапи, които по същество са основен исторически маркер на всяко изследване и учебен материал, свързан с историята на цивилизацията. Успоредно с развитието на индустриализацията в края на XIX в., напълно закономерно и САЩ стават влиятелен фактор в развитието на модните тенденции. Докато в началото на сформирването на американската нация съвсем логично при тях са пренесени европейски културни и модни влияния, то след Първата Световна война Съединените щати имат по-бърз икономически напредък и започват да имат своето влияние върху промените в европейското облекло, материи, стил. Затова и изследването на етапите, при които се сегментира самостоятелно детско облекло обхващат предимно тенденциите в Европа, Имперска Русия и Северна Америка.

Създаването на облекло за деца като отделен сегмент се развива успоредно с еволюцията на съзнанието на възрастните. Около 1780 г. под общото въздействие на Англomania (Anglomania) и новите теории в областта на образованието за създаване на удобно и практично облекло, прокламирани от Жан Жак Русо, дрехите за деца започнали да стават по-прости, практични и удобни. Под влияние на други обществени процеси и влияния в модата за възрастни, около 1825 година новите елементи, промъкнали се в модата, се върнали назад и в стилово отношение момичетата отново започнали да приличат на мини възрастни. Отново се върнала принудата да носят корсети и кринолини през периода Второ Рококо. Окончателното освобождаване на децата от принудата да приемат кодекса и облеклото на възрастните, идва от една страна след индустриализацията и отказа на прослойката на пролетариата да имитира облеклото на буржоазията, от друга – заради популяризирането на психоанализата. Така идеологическите убеждения на една голяма прослойка и паралелната линия на осъзнаване на значимостта на детството сред творческите и аристократични кръгове в Европа по свои пътища и с различен мотив, стигат до едно и също – освобождаване на

децата от тежобата да изглеждат и бъдат възрастни в детските си години. Масовото възприемане на концепцията на Зигмунд Фройд, че детството е най-важният етап от развитието на човека и неговото бъдеще зависи от първите му пет години, променя и детската мода.

Възрастните започват да обръщат повече внимание на дрехите като начин на общуване със света. Те постепенно осъзнават, че обличането на децата като възрастни разваля най-хубавите им години. Този нов възглед води и до промяна в детското облекло. Така сакото замества тясната офицерска униформа, а момичетата се избавят от тиранията на корсетите и неудобните кринолини. От този период нататък, те имат свои собствени дрехи, проектирани и съобразени с особеностите на растежа, спецификата на хигиенните навици и най-вече с психологическата потребност от свобода на движението. Така дрехите за деца се превръщат в творческо поле, което позволява на децата да проявят от малки своя вкус, да развият усет и предпочитания за своя индивидуален стил. Новите удобни и леки дрехи направили живота на децата, значително по-комфортен.

Настоящият труд е първият по рода си, който се фокусира целенасочено върху тези два взаимно проникващи се компонента – промяната на съзнанието на човечеството, отразено чрез отношението и промените в облеклото за децата.

За да се стигне до тази многостранна взаимовръзка в полето на изменчивия феномен на модата, и преди е имало частични опити облеклото да бъде разглеждано като средство за общуване, себеизразяване, социално диференциране, а не само като необходимост с цел предпазване на човешкото тяло от климатичните въздействия. Като цяло няма значимо изследване, което да свърже промените в модата и промените в отношението към детството по начина, развит в настоящия труд. Не само в България, но и в света, все още се подценява науката за модата като наука тясно свързана с психологическата еволюция на човека. Многообразието от информация в модните списания, които най-директно кореспондират с крайния потребител, често стига само до нивото на консуматорската комуникация. Често се случва по-напредничави дизайнери, които осъзнават взаимовръзката с психиката и самоопределяне на ролята на човек в различна социална среда, да останат в известна степен неразбрани, особено по отношение детския сегмент. Причината се крие в това, че той не бива да бъде прекалено ексцентричен, за да бъде забелязан, както това се постига в модните линии за възрастни. Подобно познание е все по-належащо в епохата, в която човечеството е отправило поглед към себепознанието. Модата и облеклото за деца в частност би могла да бъде

един много пряк път към постигането на комфорт от собственото себеусещане, стига да е налице и културна грамотност за етапите на нейното развитие. В това отношение, настоящият труд е база, върху която може да се гради едно съвсем ново разбиране за детското облекло и взаимоотношенията на човека с модата.

В дисертационния труд се изследват и различни стилове в детското облекло като се обръща внимание на техните исторически корени и развитието, което имат в съвременното детско облекло.

Отделено е специално внимание на специфичните изисквания към детското облекло по отношение на неговото проектиране. Историята на проектирането на облеклото за деца, в същността си също е история на обръщане на внимание към това, че те са различни от възрастните и това, което ги отличава далеч не е само ръста. Разнообразието от характеристики на детското тяло и скелетна структура, разработено за първи път от антрополога проф. Владимир Германович Штефко (1893 – 1945) също има своето място в този труд. Съвременните критерии за възрастова класификация и основните елементи от гардероба на децата в различните етапи от тяхното порастване са обобщени в отделен текст.

От съществено значение за настоящото изследване е четвърта глава, в която са развити тези за влиянието на детското облекло не само върху физическото, но и върху емоционалното развитие на децата. Изследователски погледнато основната причина за появата на облеклата е единствено утилитарна, като тази му функция в съвременното общество в най-голяма степен е запазена при децата. Облеклото е своеобразна отличителна черта на човешкия свят. Типично човешка особеност на облеклото е свързана с това, че може да има значение на заместител в процесите на изразяване на различни съдържателни елементи на човешкото съществуване. Постепенно при хората от всички възрастови групи, дрехите от средство за задоволяване на чисто физиологични нужди, се превръщат в част от система за невербална комуникация. Те са една от символичните форми, с които човек си служи. Дрехата е важно изразно средство, регулиращо съжителството между членовете на едно общество като носител на отличителни белези за отделните индивиди. Облеклото е най-бързият и лесен начин за получаване на информация за друг човек или група, подчертава изменението на символиката си според ситуацията, мястото и желанието на хората да бъдат забелязани или останат „невидими“, да са предизвикателни, или да са част от общото. Ролята и функцията на дрехите се използва за подсилване влиянието на хората на обществени места, носейки послание за статута, манталитета и навиците

им, възрастовата и половата им принадлежност. При децата се наблюдава предпочитание към различни функции на облеклото в зависимост от отделните етапи на възрастовото им развитие. Според американският социолог проф. Дейвид Рисман „Днес модата управлява хората, при това бързо изменящата се мода. Тя се проявява като заместител на вътрешният морал”. Динамиката на днешния ден извежда начина на обличане като необходимо условие за себerealизация. Включването на децата в избора на облекло е от голямо значение, защото това им позволява да проявяват себе си, да реализират свои творчески идеи и да осъществяват собствен свободен избор. Детето е обект на разнообразно духовно въздействие, то общува с изкуството в конкретна културна среда. В това отношение все повече се развива и отношението към цветовете на детските дрехи, които имат своето специфично влияние върху развитието, темперамента и емоциите на децата. Далеч не на последно място, е обърнато внимание върху влиянието на социалната среда и знаково-комуникативната кореспонденция, чиито символ в днешно време все по-често е дрехата.

2. Теза.

- През последните сто години се наблюдава отделянето и утвърждаването на детското облекло като самостоятелен сегмент в модата. В съвременната мода то се равнява с това за възрастни като се съобразява с текущите модни тенденции.
- В съвременната мода, облеклото за деца се равнява с това за възрастни като концепциите при проектирането му се съобразяват с текущите модни тенденции.
- Изследването си поставя за цел анализирането на фундаменталните основи и установяване на концепциите за развитие на детската мода, като оставя темата отворена поради всеобхватността и постоянното и развитие във времето.
- Това се дължи на технологичните нововъведения в модната индустрия, промяната на социално-психологическите разбирания, светуосещането и схващането на обществото за значимостта на модата за деца. Естетическите промени в обществените вкусове спрямо епохата и времето в което тя се намира.

3. Основна цел на дисертационния труд е изследването и анализирането на:

- възникването, развитието и съвременните тенденции в детската мода.
- основните модни стилове и тяхното изменение
- специфични изисквания към детското облекло, произтичащи от ергономични, технологични и естетически съображения;
- влиянието на облеклото върху емоционалното и физиологично развитие на децата.
- **Основни задачи, на изследването за постигане на набелязаните цели**
- Да разгледа развитието на детската мода.
- Да систематизира теоретичната и методологична основа на науката за мода в областта на детското облекло.
- Да проследи и анализира световните практики на съвременната модна индустрия в частта детска мода.
- Чрез исторически преглед и наблюдения към съвременните изисквания и тенденции в модата за деца, да проследи как детското облекло от отражение на това за възрастни, се превръща в самостоятелен сегмент.
- Да се събере максимален брой илюстративен и снимков материал на детско облекло от периодите и стиловете, които се разглеждат.

4. Методология на изследването

Поради сложната структура на модата и специфичната особеност на темата за детското облекло, която не е била обособена като самостоятелен сегмент до преди повече от два века, в настоящия труд е приложен собствен и оригинален модел на изследване. Използвани са разнообразни първични и вторични източници.

При разработването на дисертацията е използван системен подход за решаване на проблемите. Приложени са общо логически методи на проучване, анализ и синтез, сравнение и обобщение, дедукция и индукция. Застъпен е историко-хронологичният метод, сравнителният анализ,

ползване на източници на изобразителното изкуство, приложната психология и художествената литература за някои от обобщенията и изводите.

II. СТРУКТУРА НА ДИСЕРТАЦИОННИЯ ТРУД

Дисертационният труд е структуриран в четири глави, въведение, заключение, списък с публикациите по темата на дисертационния труд и библиография. В текста са включени илюстрации, подкрепящи теоретичното изследване. Приложението също съдържа богат снимков и илюстративен материал. Библиографията съдържа заглавия от литературни източници и електронни материали.

III. СЪДЪРЖАНИЕ НА ДИСЕРТАЦИОННИЯ ТРУД

Въведение

Глава I. Исторически етапи в промяната на разбиранията за детския костюм.

1. Античен свят – Египет, древна Гърция и Рим.
2. Средновековие – 400 – 1450 г.
3. Ренесанс – 1450 – 1600 г.
4. Барок.
5. Рококо.
6. Време на Френската революция и Амбир.
7. Бидермайер, второ Рококо и мода на Тюрия.
8. Влияние на Европейските тенденции в Руската империя.
9. Началото на XX век и периода между двете световни войни.
 - 9.1. Стил Арт Нуво (Art Nouveau). Първи международен конгрес на жените и обсъждане на проблема с детското облекло.
 - 9.2. Реформи в облеклото за момичета и момчета.
 - 9.3. Промени след Първата световна война.

9.4. Влиянието на САЩ върху европейската мода и в частност върху сегментирането на детската мода.

10. Втората половина на XX век.

11. Тенденции за развитие от началото на XXI в. – съвременна мода.

Глава II. Стиллове в съвременното детско облекло.

1. Терминологична основа.

2. Романтичен стил в облеклото.

3. Класическият стил в детското облекло - история и проблематика.

3.1. Исторически преглед.

3.2. Униформеното облекло – развитието на класическия стил в сегмента за деца.

3.3. Изисквания към детското облекло в класически стил (ученическа униформа)

4. Моряшкият стил в детското облекло.

5. Стилът кежуъл (*casual*) и денимът в облеклото на възрастните и децата.

5.1. Стилът кежуъл – лек, но не лекомислен.

5.1.1. История на възникването на стила кежуъл.

5.1.2. Кежуъл – класика, основоположници.

5.1.3. Стилът кежуъл в детското облекло.

5.2. Джинсовите облекла – феноменът в гардероба на съвременния човек.

5.2.1. История на възникването на джинсовите облекла.

5.2.2. Видове дънкови облекла и любопитни факти.

5.2.3. Дънковите облекла в детския гардероб.

Глава III. Специфични изисквания към детското облекло.

1. Проектиране на детското облекло.

1.1. Пропорционалност.

1.2. Материали.

- 1.3. Цветове.
- 2. Изисквания към детското облекло.
 - 2.1. Потребителски изисквания.
 - 2.2. Производствени изисквания.
- 3. Телосложение на децата.
 - 3.1. Физическото развитие на детето и тоталните морфологически признаци, характеризиращи фигурата.
 - 3.2. Пропорции на тялото на детето.
 - 3.3. Особености на детското телосложение.
- 4. Класификация на детското облекло по възраст.
 - 4.1. Облекло за децата в бебешкия период.
 - 4.2. Дрехи за деца на възраст от 1-3 години.
 - 4.3. Дрехи за деца от предучилищна възраст – от 3 до 6 години.
 - 4.4. Дрехи за деца от начална училищна възраст – от 7 до 11 години.
 - 4.5. Облекло за ранната юношеска възраст – 12 – 15 години.
 - 4.6. Облекло в късно юношеския период – 16 – 18 години.

Глава IV. Влияние на облеклото върху емоционалното и физиологично развитие на децата.

- 1. Роля и функционалност на облеклото при децата.
 - 1.1. Теории за ролята и функционалността на облеклото.
 - 1.2. Принципи на вариантността при детското облекло.
 - 1.3. Роля и функции на украсата в облеклото.
 - 1.4. Педагогическа функция.
- 2. Цветовете в детската дреха.
 - 2.1. Равновесието между цветовете.
 - 2.2. Въздействие на цветовете върху децата.
 - 2.3. Основна роля на цветът в детските облекла.
 - 2.3.1. Естетическа.

2.3.2. Конструктивна.

2.3.3. Психологическа.

2.3.4. Педагогическа.

2.3.5. Символична.

2.3.6. Знаково-комуникативна.

3. Цветовете при дрехите за деца от различна възраст и при дрехи с различни социални функции.

3.1. Цветовете на детските дрехи според възраст и пол.

3.2. Сезонна обвързаност на цветовете.

3.3. Роля на цветовете по отношение на училищните униформи.

3.4. Обобщение на ролята и функционалността на цветовете в детската дреха.

4. Влияние на социалната среда върху облеклото на децата.

Изводи и заключения

Библиография

Творческа част

1. Вдъхновение, мотивация и описание на колекцията

2. Mood board

3. Фото сесия на колекция

Приложения

IV. КРАТКО ИЗЛОЖЕНИЕ НА ДИСЕРТАЦИОННИЯ ТРУД

Въведение

Във въведението е обоснована актуалността на избраната тема, нейната теоретична и практическа значимост. Формулирани са обектът, предметът и целта на изследването. Представени са задачите, които трябва да бъдат решени за постигането на целта.

Глава I. Исторически етапи в промяната на разбиранията за детския костюм

Акцентът в първата глава е върху историческите етапи в промяната на разбиранията за детския костюм. Погледът към света на възрастните показва, че условията за проектиране на детските дрехи винаги са били едни и същи. Изследват се причините, поради които детското облекло е било по-скоро отражение на желанията и очакванията на родителите към децата. Проследяват се промените в материалното положение на родителите и развитието на технологиите, които играят важна роля в детското облекло, но също така възпитават у тях и усещане за осъзнаването на социалното им положение. В тази част се изследва защо детските дрехи са неделима част от историята на модата и историята на костюма и в този контекст - неделима част от цялостния прогрес на цивилизацията.

Една от задачите на проследяване на различните исторически етапи в промяната на разбиранията за детския костюм е да анализира как промените в политическите условия водят до промени в отношението към децата и тяхното облекло. В различни етапи от историческото минало, детското облекло е свидетелство за това как са били оценявани физическите им нужди и възможността им за свободен избор.

При проследяване на историческото развитие на модата, прави впечатление, че всяка страна и народ, в различните периоди на своето развитие оставя белези за характеристиката на своето време чрез облеклото за деца. Дрехите на децата са „нещо като невербален език на съответния период, на нагласите на определени социални класи за детето и тяхната съзнателна и несъзнателна оценка за детството”.

Изследването се съсредоточава върху анализ на източници, свързани с развитието на Европейските културни етапи, които по принцип са основен исторически маркер на всяко изследване и учебен материал, свързан с историята на цивилизацията. Успоредно с развитието на индустриализацията в края на XIX в., напълно закономерно и САЩ стават влиятелен фактор в развитието на модните тенденции. Докато в началото на сформирането на американската нация съвсем логично при тях са пренесени европейски културни и модни влияния, то след Първата Световна война Съединените щати имат по-бърз икономически напредък и започват да имат своето влияние върху промените в европейското облекло, материи, стил. Затова и изследването на етапите, при които се сегментира самостоятелно детско облекло обхващат предимно тенденциите в Европа, Имперска Русия и Северна Америка.

Обръща се внимание на индустриализацията в модата и влиянието на новите технологични достижения върху промяната на модата като цяло и детската в частност чрез появата на новаторски движения и стилове. Анализират се следвоенните промени и влиянието на младите върху модата. Изведени са следните **закljučения**:

- През периода на Античността общото правило е, че човек е пораснал, когато излезе от „пелените“ и започне да облича дрехите на възрастните. Аксесоари, свързани със символиката на древния свят са отличавали възрастните от децата по отношение на облеклото.
- През Средновековието в реалния живот не е се е придавало никакво значение на разликата между детето и възрастният човек. Въвежда се стегнатото увиване на бебета заради убеждението, че движенията увреждат костите и за предпазване от студ и нараняване.
- В периода на Ренесанса все още няма концепция за детството като отделен стадий на развитие. Наблюдават се две тенденции – модна и практична. Прави впечатление, че започват да се търсят решения за практичност на детското облекло.
- По време на Барока се появяват първите дрешки за най-малките. Все още не се придава голямо значение на детството като самостоятелен житейски период със свои специфични нужди. Единственото неудобство от не доброто усвояване на хигиенните навици е било решено като проблем чрез въвеждане на дългите рокли и за двата пола до 4-5 годишна възраст.
- В периода Рококо под влияние на Англomanия (Anglomania) и новите теории в областта на образованието започва да се обръща внимание на децата като самостоятелни личности, за които трябва да се полагат специфични грижи като образование и отношение. Рефлексия в облеклото - по-голямото удобство и свобода на движение. Въвеждане на специфични за децата стилове и аксесоари. Поставено е началото на „модна линия“ при костюмите за момчета.
- По време на Френската революция и Ампира облеклото за подрастващите не се отличава драстично от това на родителите. Освобождението от тиранията на дрехите идва след Френската революция, с утвърждаването на стила “Ампир”. Момичетата се обличат като майките си, но през 1807 г. вече могат да носят и рокли до коляното - с тайни панталончета (панталети). Костюмите за момчета, макар и специфично

конструирани символизируют прослойката към която принадлежат. Появява се първата колежанска униформа за момчета – комплектът „Итън“. Облеклото, външния вид и поведението на децата бил напасван към един строг кодекс на честта и е отнемал индивидуалността на децата след 4-годишна възраст.

- В периодите, известни като Бидермайер, Второ Рококо и мода на Тюрюра, детската насоченост в облеклото се превръща в самостоятелна модна тенденция. Цветовата гама е пъстра и пълна с фантазия. Следва завръщане на кринолина и корсета за около 20 години, през което обаче момчешките костюми се развиват в относително самостоятелна модна линия за разлика от временното замразяване на развитието на отделна мода за момичета. И все пак - панталонките под техните поли, остават за дълги години тенденция. Индустриализацията създава условия повече хора да се обличат модерно, новите материи и тъкани чувствително разнообразяват бельото. Обособяването на пролетариата като самостоятелна прослойка, чиито бунт срещу аристокрацията по никакъв начин не е свързан с идеите на романтизма и завръщане в миналото, на практика играе важна роля за опростяване и олекотяване на дрехите. Това опростяване се възприема и от аристокрацията по отношение на дрехите за спорт, а постепенно и при детското облекло, заради по-голямата практичност и свобода на движение.

- В Руската империя се следвали тенденциите от Париж, както и тези от Англия след влиянието на Кралица Виктория. Дрехите за момчетата били копие на тези за дамите. При момчетата, има известно разнообразие, но като цяло, те по-скоро следват руското национално облекло и така дават принос в европейската мода с рубашките и пудьовките, както и специфичните бродерии, които стават хит на Запад. Имперска Русия има влияние и принос и по отношение на връхните дрехи за студено време – палта, шуби, кожени качулки, различни видове шапки, маншони. Независимо, че има и проникващи влияния като двуредното палто „остер“, винаги има и някакъв специфичен руски принос. Развитието на промишлеността влияе върху широкото разпространение на трикотажните и плетените дрехи за момчета и момичета. Като цяло в Руската империя се следва европейската тенденция в модата и специфичните и разлики в детското облекло. Израз на индивидуалното отношение към децата се изразява предимно в украсата на роклите за момичета и в бродериите за костюмите на момчетата.

- В началото на XX век и периода между двете световни войни под влияние на общото оживление в модата и развитие на стила Арт Нуво, възникват облекла за различни дейности. Поставя се официално въпросът за детския костюм. За детското облекло става приоритет да се освободят движенията и кожата да диша. Развитие на униформеното облекло за училища и интернати. След 1950-та година: развитие на текстилна промишленост, влияние на „американските дрехи“, навлизане на панталоните в гардероба на момичетата.
- Съвременно облекло от края на XX в и началото на XXI в. Детското облекло се обособява в самостоятелна индустрия. Не копира облеклото на възрастните, но е повлияно от модата за възрастни. По-големи възможности за свободно окомплектоване на отделните части. Според актуалните модни влияния се променя силуета, обема, цветовете, тъканите. Приоритет са материите: екологични и олекотени, термоустойчиви, характерни с практичност, издръжливост и актуализация според модните тенденции. Основен фактор при проектиране на детското облекло е свободното движение и развитие на децата, съобразяване с въздействието на продуктите за деца и дрехите върху психиката им, екологията, особеностите на растежа, емоциите, творческата нагласа. Панталонът е унисекс облеклото. Роклите и полите са единствено за момичета. Отпадане на „розово-синята“ полова характеристика по отношение на облеклото. Навлизане на слънчевите очила в детската мода.
- Нивото на съзнание на обществото и процеса на себепознание води до качествена промяна в отношението към децата и като логично следствие до все по-осъзнато сегментиране на детското облекло. В това ново съзнание се преплитат и чисто маркетингови интереси на пазара на модата и влияние на световния шоу бизнес чрез съвременните комуникационни средства.

Глава II. Стиллове в съвременното детско облекло

В тази глава се изследва понятието „стил“ и се конкретизира неговият смисъл в контекста на темата за детското облекло. Разглежда се формирането на четири основни стила в детското облекло – романтичен, класически, моряшки, кежуъл (casual) и начинът, по който са се развили и намерили своето място в съвременността.

- При изследването на романтичния стил акцентът е върху историческата му поява – от императрица Евгения през XIX в., през 30-те и 70-те години на XX в, когато отново се завръща, както с дизайнерката Лаура

Ашли, която го налага. Описано е с какво се свързва романтичния стил, най-вече със заимстване на форми и детайли от историческия костюм, както и от природата, редизайн на отминали модни тенденции, съдържащ в себе си послание и заряд на уважение към околната среда. Едно от големите достойнства на романтичния стил са задължителните естествени материи. Изследвани са характеристиките, символиката и проявлението на романтичния стил в сегмента „детско облекло“. Както и специалното внимание по отношение на различните промени в детския характер, поведение и настроение в зависимост от цвета на дрехата. Обърнато е внимание и на възрастта, подходяща за облекло в романтичен стил и пренасянето на акценти от него във възрастта, която вече не отговаря на символиката на романтизма.

- В изследването се обръща внимание на класическия стил в детското облекло през общ исторически преглед на зараждането на класическия стил в модата за възрастни. По отношение на детската мода, е изследвано развитието на класическия стил в детското униформено облекло. Тази глава съдържа исторически преглед на зараждането на ученическата униформа – Великобритания, колежът Итън и проследява развитието в Имперска Русия. Отделено е специално внимание на развитието на униформеното облекло в България – периодите, в които няма единна държавна политика по отношение на облеклото на учениците, възникването на коледжките, ползването на елементи от матроския костюм, последвано от ученическите униформи през периода на социализма, отпадането на правилата с началото на демокрацията, зараждането на нова необходимост от униформено облекло през 90-те години на XX в. Изложени са аргументите „за“ и „против“ ученическите униформи, както и изискванията за създаване на една наистина добра съвременна униформа.

- Моряшкият стил в детското облекло е изследван от гледна точка на историческото му развитие с оглед на факта, че не е изгубил популярност през цялото си съществуване до наши дни, както в гардероба на децата, така и при възрастните. За първи път го срещаме като елемент от детската мода в драмата „Дон Карлос“ на Шилер, а след появата на портрета на малкият английски принц Едуард нарисуван от Уинтерхалтер, в Европа настанал истински раиран бум. Дълго време той е най-популярен в Англия, която се счита и за негова родина. Популярността на моряшкия костюм се дължи и на факта, че той съчетава в себе си функционалност, удобство и елемент на романтика. На границата на XIX и XX в., облекла в моряшки стил се носят от деца във всички възрасти. Описани са подробно елементите на този стил и развитието им във времето, както и пътищата, по

които става популярен, първоначално сред кралските среди, а след това и за масова употреба. Отчетен е приносът на Коко Шанел за мястото на моряшкия стил в съвременната мода, както за възрастни, така и за деца. Не съществува моден пролетно летен сезон в нашето съвремие, в който да отсъстват моряшките елементи при облеклата за деца.

- Стилът „кежуъл“ и денимът в детското облекло са обединени в обща глава, независимо, че историята на навлизането на денима в модата е самостоятелна. Днес джинсите и голямото разнообразие от върхни дрехи и аксесоари от деним са най-популярната форма на ежедневна дреха в целия свят. Изследвана е историята на възникването на стила „кежуъл“ и ролята на английските футболни хулигани от 70-те години на XX, за възникването на този небрежен стил, който дава комфорт и свобода на изразяване, в контраст с еднообразните костюми и по тази причина, става любим на всички и много бързо намира мястото си в сегмента „детско облекло“. Този стил противопоставя свободното самоизразяване на еднообразните и твърде формализирани стилове дрехи. Кежуъл облеклото е идеално за тези, които искат да изглеждат модерни, но не искат да се откажат от удобството. Подробно са обяснени достоинства на стила „кежуъл“ - голямото разнообразие от цветове, свободното съчетаване между горни и долни дрехи, удобство при постигане на изисканост и комфорт, смесване на различни текстури и наслаяване, унисекс дрехите. Изследвана е и т.нар. „кежуъл класика“ - сините джинси и тениските. Както и удобството за родителите да обличат децата си в този стил, което отново до известна степен възвръща тенденцията децата да са облечени като родителите си, но при тях детското звучене е подчертано с повече апликации, цветове, детайли като джобчета, ципове и др. В същото време, стилът – кежуъл дава по-голяма възможност и свобода на децата да отстояват себе си, тъй като от малки могат сами да избират цветове и модели, които ги привличат и с които се чувстват най-комфортно. Ролята на стила „кежуъл“ за създаване на собствен стил от най-ранна възраст е много голяма.

- Проследена е историята на денима и превръщането му в най-популярното облекло на съвременното. Изследвани са и различните модни течения и технологии за производство на плата – от зората, когато Ливай Строс започва да шие панталони от деним за златотърсачите, през ролята на шивача Джейкъбс Дейвис за създаване на модела с метални кабси, добавянето на петия джоб отзад, появата на първото яке, оцветяването, приносът на Ейч Ди Лий за първите гащеризони за автомонтьори и първия модел женски дънки, както и разбира се, ролята на Холивуд за превръщане на панталоните от деним в световен хит. В историята на популяризирането

на дънковите облекла е разработен и периодът след 90-те години на XX век, когато настъпва десетилетието на „дизайнерските“ джинси и всички марки – от Никола Фари до Ив Сен-Лоран се наместват на пазара. Изследвано е и съвременното разделение по вид, форма, цвят, производител (Европа, САЩ). Акцентирано е върху навлизането на джинсовото облекло в детския гардероб и приносът на пионерите в това отношение – Benetton. Подчертано е удобството на денима за детското облекло.

Глава III. Специфични изисквания към детското облекло

В тази глава се разглежда проектирането на детското облекло и онова, което трябва да се има предвид при създаването му – психофизиологическото развитие на децата, законите на художественото проектиране, на ергономията, прилагане на най-новите постижения на техниката и технологиите при промишленото производство. Изследва се асортиментът на детското облекло в няколко основни подгрупи: по предназначение, по вид и качество на използваните материали и според технология на производство. Отчита се фактът, че съвременният асортимент на детското облекло включва в себе си влияния от различни епохи и стилове като акценти и разнообразие, а също така в зависимост от първата подгрупа: предназначението. Изследват се потребителските и производствените изисквания към детското облекло. Изследвани са търсенията и подходите при анализ на структурата и особеностите на телосложението на децата в различни етапи на тяхното израстване. Анализирани са разнообразни подходи при класификацията на детските дрехи.

- По отношение на проектирането се изследват разнообразни фактори, включително това, че те проявяват все по-голяма самостоятелност, тъй като отрано ходят на детски градини и в занимални за предучилищна подготовка. Обърнато е специално внимание на най-важният компонент, свързан с хармонизиране на формата: пропорционалността. Разгледани са обстойно и материите за производство на детски дрехи, както и ролята на цветовете.
- Направен е анализ на потребителските изисквания към детското облекло, които са в неразривна връзка с производствените: конструкторско-технологични и икономически. При съвременните условия за производство, стандартизацията и унификацията са важни фактори, които улесняват производството.

- По отношение на факторът „телосложение на децата“, са приложени разработките на В.Г. Штефко. Изследвани са причините, поради които въпреки голямото разнообразие от размери на детските дрехи, типовете телосложение за деца и подрастващи, все още са недостатъчно разработени.
- Изследвани са и различните типове фигура при децата
- Приложена е таблица и класификация на детското облекло по възраст. Изброени са различните особености на компоненти на детските дрехи, типични за промишленото производство, в зависимост от възрастта.

Глава IV. Влияние на облеклото върху емоционалното и физическото развитие на децата

В тази глава основните акценти са върху ролята и функционалността на облеклото при децата, ролята на цвета в детската дреха и влиянието на социалната среда върху облеклото на децата.

- Разглеждат се тезите за утилитарната функция на дрехата, но и за осъзнаване на голямата значимост на облеклото по отношение на невербалната комуникация. Дрехата и детското облекло се изследват като важно изразно средство, регулиращо съжителството между членовете на едно общество като носител на отличителни белези за отделните индивиди. Изследват се различни теории за облеклото – библейската, необходимостта от ранно осъзнаване на половата идентификация, теорията за протекцията, анатомичната – различни потребности на организма и специфика на кожата според възрастта. Влиянието на икономическата структура, култура и моделът на обществен живот върху спецификата на детската дреха. Проследено е влиянието на съвременните популярни личности - звезди, които имат многобройни последователи на „модното си поведение“ и начинът, по който обличат децата си. Изследват се различни етапи от разбирането за функционалността на детското облекло в исторически план.
- Ролята на цвета в детската дреха се изследва в контекста на значението му във всички области, свързани с практическото приложение на цветовете в детската среда като облекло, дизайн и архитектура. Главният фокус е поставен върху естетическата, конструктивната, психологическата, педагогическата, символичната и знаково-комуникативната роля на цвета по отношение на детското облекло и рефлексията върху детската психика.

- Изследват се и някои от съвременните влияния на социалната среда върху детското облекло.

V. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Детските дрехи са неделима част от историята на облеклото и костюма, независимо, че детското облекло, като самостоятелен сегмент от модата за възрастни започва да се развива едва през прехода към модерното общество в края на XVIII и началото на XIX в.

Дълги години в историята на костюма не се е обръщало внимание на детското облекло. По своята същност то е представлявало умалено копие на това за възрастни. Всичко това водело до липса на всякакъв комфорт в детската дреха и с тези си качества тя понякога даже и вредяла на детското здраве и неговото развитие.

Създаването на облекло за деца като отделен сегмент се развива успоредно с еволюцията на съзнанието на възрастните. Около 1780 г. под общото въздействие на *Anglomania* и новите теории в областта на образованието за създаване на удобно и практично облекло, прокламирани от Жан Жак Русо, дрехите за деца започнали да стават по-прости, практични и удобни. Под влияние на други обществени процеси и влияния в модата за възрастни, Около 1825 година новите концепции за облеклото, едва промъкнали се в модата за деца, се върнали назад.

Окончателното освобождаване на децата от принудата да приемат кодекса в облеклото на възрастните, идва от една страна след индустриализацията и отказът на прослойката на пролетариата да имитира облеклото на буржоазията, от друга – заради популяризирането на психоанализата. Така идеологическите убеждения на една голяма група хора и паралелната линия на осъзнаване на значимостта на детството сред творческите и аристократични кръгове в Европа по свои пътища и с различен мотив, стигат до един и същи резултат – освобождаване на децата от тежобата да изглеждат и бъдат възрастни в детските си години.

Статутът на детството променял се в продължение на почти 200 години, развивал се през целият XIX-ти век, намира своето завършване едва през XX век.

След Втората световна война, благодарение на повишаване на образованието, увеличаване времето за получаване на професии, ръстът на доходите и възможност за независимост от доходите на родителите,

създава зараждането на обособена младежка култура със свои ценности, кумири и стилове, различни от модата за възрастни. През 50-те години на XX-ти век се появява понятието „младежка мода” и основни нейни потребители са представителите на възрастта между късното юношество и възрастния човек. Постепенно точно тази възрастова категория става най-активния привърженик и потребител на модата и затова едни от най-оригиналните дизайнерски решения в днешни дни, са адресирани именно към тази потребителска аудитория.

При проследяване на историческото развитие на модата, прави впечатление, че всяка страна и народ, в различните периоди на своето развитие оставя белези за характеристиката на своето време чрез облеклото за деца. Дрехите на децата са „нещо като невербален език на съответния период, на нагласите на определени социални класи за детето и тяхната съзнателна и несъзнателна оценка за детството”.

Едно от най-важните заключения в настоящия труд е, че науката за модата дава безценна информация и за психологическата еволюция на човека, тъй като изследва промяната на съзнанието на човечеството чрез отношението и промените в облеклото за децата. Модата и облеклото за деца в частност би могла да бъде един много пряк път към постигането на комфорт от собственото себеусещане, стига да е налице и културна грамотност за етапите на нейното развитие.

Нивото на съзнание на обществото и процеса на себепознание води до качествена промяна в отношението към децата и като логично следствие до все по-осъзнато сегментиране на детското облекло. В това ново съзнание се преплитат и чисто маркетингови интереси на пазара на модата и влияние на световния шоу бизнес чрез съвременните комуникационни средства.

Изследователски погледнато основната причина за появата на облеклата е единствено утилитарна, като тази му функция в съвременното общество в най-голяма степен е запазена при децата. Облеклото е типично човешка особеност. То се свързва с това, че може да има значение на заместител в процесите на изразяване на различни съдържателни елементи на човешкото съществуване. Постепенно при хората от всички възрастови групи, дрехите от средство за задоволяване на чисто физиологични нужди, се превръщат в част от система за невербална комуникация. Те са една от символичните форми, с които човек си служи.

Дрехата е изразно средство, регулиращо съжителството между членовете на едно общество като носител на отличителни белези за отделните индивиди. Облеклото при децата е най-бързият и лесен начин за

получаване на информация за другия човек или група, като подчертава изменението на символиката си според ситуацията, мястото и желанието на хората да бъдат забелязани или останат „невидими“, да са предизвикателни, или да са част от общото.

Ролята и функцията на дрехите се използва за подсилване на влиянието на хората на обществени места, носейки послание за статута, манталитета и навиците им, възрастовата и половата им принадлежност.

При децата се наблюдават приоритетно различни функции на облеклото в зависимост от отделните етапи на възрастовото им развитие. Включването на децата в избора на облекло е от голямо значение, защото това им позволява да проявяват себе си, да реализират свои творчески идеи и да осъществяват собствен свободен избор.

От изключително значение е ролята на дизайнерите и конструкторите в създаването на детското облекло. Те трябва да се съобразят с много повече изисквания при създаването му в сравнение с това за възрастни. Специално внимание се обръща на използвания текстил с оглед на чувствителната детска кожа. Конструкции се съобразяват с повишената подвижност на децата, особено на тези в по ранна възраст. Тя не трябва да ограничава движенията им, а да допринася за цялостния комфорт на дрехата. Специфичните особености на детската фигура в различните им етапи на развитие води определени конструктивни решения. Не на последно място са естетическите задачи поставени пред творческите екипи. Дрехите с цветовете си и дизайнерските си решения трябва не само да се харесват от децата, но и да ги възпитават в правилен естетически вкус. Стилите облекло застъпени в детския гардероб са подобни на тези за възрастни, но са адаптирани за малките потребители.

На детското облекло се обръща все по-голяма внимание и това води след себе си необходимостта от все по-обстойното му изучаване.

VI. СПРАВКА ЗА ПРИНОСИТЕ В ДИСЕРТАЦИЯТА

- За първи път е събрана, проучена и анализирана библиография, свързана с детската мода
- За първи път са събрани, систематизирани и класифицирани изображения на детско облекло от всички разглеждани периоди и стиловете

- Този труд е първото по рода си теоретично изследване на детската мода като отделен сегмент от модата за възрастни
- Осигурена е теоретична и методологична основа на науката за мода.
- Проследени са промените в социалния, икономическия и политическия живот. Анализирано е влиянието, което те са оказвали върху развитието на детския сегмент на модата като отделен от модата за възрастни.
- Дадени са характеристики и описания на различни исторически етапи в развитието на детското облекло
- Потвърдена е теоретичната и методологична основа на науката в сегмента за детска мода
- Направена е характеристика на основните стилове в детското облекло, на еволюцията при проектирането на детско облекло
- Разгледано е и анализирано влиянието на облеклото върху физиологичното и емоционално развитие на децата
- Анализирани са изискванията към детските облекла в различните възрастови диапазони
- Настоящото изследване може да послужи на ученици, студенти, преподаватели и специалисти, занимаващи се с дизайн и проектиране на детско облекло

VII. ПУБЛИКАЦИИ ПО ТЕМАТА НА ДИСЕРТАЦИЯТА

1. Участие в международна научно - творческа конференция 2011 Korea - Russia International Conference „Grand Fashion” на тема „History and development of children`s clothes”.
2. Участие в научна конференция „Дизайн – теория, практика и взаимодействие” на тема „История и развитие на джинсовите облекла в гардероба на възрастните и децата”НБУ.
3. Участие във научна конференция по време на „Второ биенале на българският дизайн” с доклад на тема „Униформеното облекло в детския гардероб-история и проблематика” НХА.
4. Участие в докторантски четения 2012 – департамент „Изкуствознание и история на културата” с доклад на тема „Цветът в детската дреха”,

НБУ.

5. Участие в научна конференция „Креативни практики и устойчив дизайн” на тема „Роля и функционалност на облеклото при децата”, НБУ.
6. Участие в Сборник научни публикации издаден от департамент „Дизайн и архитектура” с доклад на тема „Моряшкият стил в детското облекло” НБУ.
7. Доклад на тема „Ролята на цветовете решения в облеклата и заобикалящата среда на децата в ранна възраст” в „Практическа педиатрия”, брой 7 от 2012.
8. Участие в Сборник научни публикации издаден от департамент „Дизайн и архитектура” с доклад на тема „Стилът кежуъл в облеклото на възрастните и децата” НБУ-брой 3 от 2013.

VIII. ТВОРЧЕСКИ ИЗЯВИ

1. Ревю - хотел Хилтън – 22.10.2013
2. Ревю – BG Модна икона – Витоша парк хотел – 17.12.2013
3. Ревю – Сити Център София (CCS) – 20.03.2014
4. Фото изложба „ Арсеник и стари дантели” – НБУ - 10.03.2014-07.04.2014
5. DADA предметност в дизайна – изложба на студенти, преподаватели и свободни артисти – 12.03.2014
6. Изложба „ Великденски яйца на български модни дизайнери” - Сити Център София (CCS) – 04.04.2014-24.04.2014
7. Изложба колекция бижута - галерия POPA – 07.05.2014-18.05.2014

IX. ТВОРЧЕСКА ЧАСТ

1.ВДЪХНОВЕНИЕ, МОТИВАЦИЯ И ОПИСАНИЕ НА КОЛЕКЦИЯТА

Темата за детската модна идентичност е проблем, който теоретично започва да се разисква едва в началото на XX век. Въпреки това до ден днешен тя върви ръка за ръка с модата за възрастни, имайки разбира се свой самостоятелен прочит. Целта на творческата част е да визуализира

тази теза. Това става чрез предложение за концептуално изградена дамска и детска модна колекция. Тази за деца е съобразена с модата за възрастни, но има и свое собствено звучене. Целта е моделите прототипи да послужат за основа на колекция за по-масовата аудитория. Основната идея идва от рециклиране на няколко направления вкарани в контекста на новото време. Първото е белия цвят – най-детския цвят, приет като такъв още от Християнската църква далеч назад във времето, символизиращ чистота и непорочност. За колекцията е избран много светъл нюанс на екрю, който почти се доближава до белия. Като комбинация към него се добавя един много земен цвят – боза. В композиционно отношение те взаимно както идеално се допълват, така се явяват контрапункт един на друг. Избраните цветове са фини и с дискретна изказност. Тъй като цветовата гама е изключително изчистена и лаконична, за постигане на динамичност на системата от детайли се залага на разнообразната текстура на използваните материи. Комбинациите от две или повече материи в облеклата целят да се създаде оптическа илюзия чрез линии и пропорции на симетричен баланс. Изборът на тъкани не е случаен, съобразен е с изискването детските облекла да се произвеждат предимно от такива с предимно естествен състав. Колекцията е изработена от варена коприна с вълна, естествена копринена батиста, памук с ликра, трикотажно плисе, неопрен и ръчно плетени мотиви на една кука. Именно интерпретативното използване на ръчно плетените мотиви на една кука са втората основна идейна линия. Плетенето на дантели на една кука е едно от най-старите и най-женски занимания. В Европа масовото разпространение на дантелата започва около 13 век в средите на аристокрацията и в кралските дворове. А за плетенето като човешка дейност историците съобщават за намерени факти много по-рано преди това още през III век преди Христа. Този вид дейност е бил много популярен и по нашите земи, въпреки че сега е позагубил от предишната си слава. Чрез нишката са се вплитали много мечти, идеи, цели малки светове. В колекцията има много плетени на една кука елементи. Те

изпъкват, както като цели изплетени детайли, така и във вид на колаж от различни мотиви. По този начин се постига комбиниране на обем и прозрачност. До голяма степен стойността на цялостното естетическо въздействие на сетовете се дължи на точно подбраните материи, силуети и детайли. Резултатът е колекция от светли, монохромни облекла, завършени чрез микс на използваните материали, обем, функционалност и подредба, които могат да бъдат носени както от възрастни така и от деца. Тя се състои от 25 сета, разделени в три групи: 14 за възрастни, 6 за момичета на 10 години и 5 за четири годишни момичета. Дрехите са решени в Романтичен стил с уклон към Бохо - стила. Целта е те да внушават ненатрапчива изисканост и усещане за класа. Силуета на повечето дрехи е „А”. Стремешт е облеклата да са комфортни и функционални и да кореспондират с избраната таргет група. „Завръщане в детството” какво по-добро мото за колекция създадена едновременно за възрастни и деца.

2.MOOD BOARD

3. ФОТО СЕСИЯ НА КОЛЕКЦИЯТА

